

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3149/2022
05.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невена Бркић адвокат из ..., против туженог „Гоша монтажа“ ад Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Симић адвокат из ....., ради исплате разлике зараде и отпремнине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3957/18 од 03.11.2021. године, у седници одржаној дана 05.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3957/18 од 03.11.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3957/18 од 03.11.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3957/18 од 03.11.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Великој Плани - Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 376/17 од 12.06.2018. године у првом, другом и четвртном ставу изреке тако што је обавезан тужени да, по основу мање исплаћене зараде и накнаде зараде за период од 01.06.2010. године до 30.04.2013. године, исплати тужиоцу износ од 349.919,08 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате, а по основу мање исплаћене отпремнине износ од 78.958,19 динара са законском затезном каматом од 29.04.2013. године до исплате, као и да на износе мање исплаћене зараде и накнаде зараде обрачуна и за тужиоца уплати припадајуће доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање надлежном Фонду пензијског и инвалидског осигурања Београд - Филијала Смедерево, доприносе за обавезно здравствено осигурање Републичком фонду за здравствено осигурање - Филијала Смедерево и доприносе за случај незапослености Националној служби за запошљавање - Филијала Смедерево, по стопама важећим на дан уплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужени на исплату мање исплаћене зараде

и накнаде зараде за период од 01.06.2010. године до 30.04.2013. године, за износ од 349.919,08 динара до 438.525,03 динара, законску затезну камату на износ од 12.699,53 динара за децембар 2011. године до износа од 112.699,53 динара, почев од 20.01.2012. године до исплате, законску затезну камату на износ од 26.603,24 динара за април 2013. године до износа од 115.209,19 динара, почев од 20.05.2013. године до исплате и мање исплаћену отпремнину од 78.958,19 динара до 124.862,95 динара са законском затезном каматом од 29.04.2013. године до исплате. Ставом трећим изреке, потврђено је решење о трошковима парничног поступка садржано у петом ставу изреке пресуде Основног суда у Великој Плани - Судска јединица у Смедеревској Паланци П1 376/17 од 12.06.2018. године, у делу који се односи на тужиоца, а жалба туженог у том делу одбијена као неоснована. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да на име накнаде трошкова парничног поступка по жалби исплати тужиоцу износ од 52.500,00 динара у року од 15 дана од дана достављања преписа пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је у одговору на ревизију предложио да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована и тужени обавезе на накнаду трошкова постука поводом тог правног лека.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права. О дозвољености и основаности ове ревизије, сагласно ставу другом наведене одредбе, одлучује Врховни суду већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдале потребу да се о посебној ревизији туженог одлучује ради уједначавања судске праксе. О посебној ревизији тужене није потребно одлучивати ни ради новог тумачења права - примене општих аката туженог којима је уређено питање зарада и других примања запослених, као и начин њиховог обрачуна.

Из тих разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинско-правним споровима - према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је нижа од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је наведеном одредбом прописана као меродавна за дозвољеност ревизије. Према допуни Закључака о дозвољености ревизије, усвојеним на седницама Грађанског

одељења Врховног касационог суда од 10.11. и 08.12.2015. године, који сагласно члану 37. став 8. Пословника о уређењу и раду Врховног касационог суда од 14.05.2010. године обавезују сва већа у саставу Одељења, ревизија по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП није увек дозвољена у случају преиначења првостепене пресуде од стране другостепеног суда, већ само у ситуацији када је ревизију изјавила странка којој је, због преиначења првостепене пресуде против које није изјавила жалбу, њено право ускраћено или смањено. У конкретном случају, тужени је изјавио жалбу против првостепене пресуде, због чега је по оцени Врховног суда његова ревизија недозвољена по члану 403. ЗПП и зато је применом члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни зато је захтев тужиоца за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић